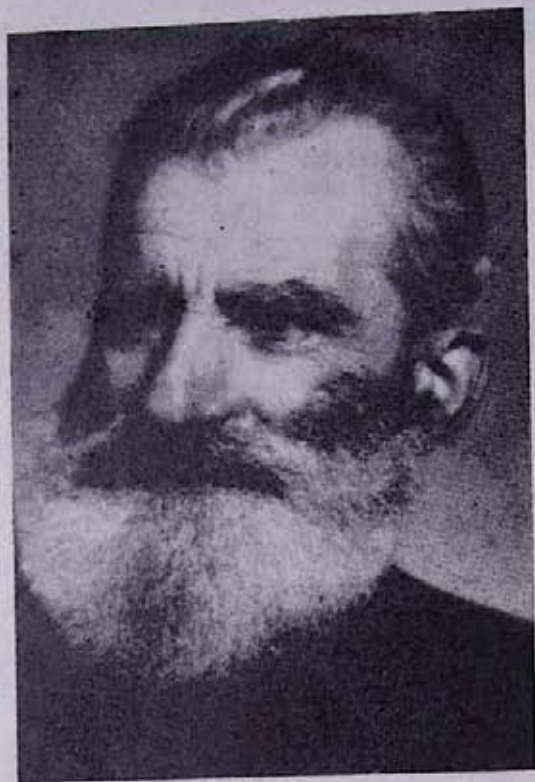

ՀԱՆԳԻՍՏ
ԱՐԺԱՆԱՊԱՏԻՎ Տ. ԹԱԴԵՈՍ ԱՎԱԳ ԲԱՀԱՆԱ
ԶՄՐՈՒՆՏՅԱՆԻ
(1898—1972)

1972 թվականի սեպտեմբերի 17-ին Նրե-վանում, 74 տարեկան հասակում, վախճան-վեց ս. Սարգիս առաջնորդանիստ եկեղեցու տ. Թադեոս ավագ քահանա Զմրուխտյանը:

Հանգուցյալը ծնվել է 1898 թվականին Թուրքիայի Բրուսայի շրջանում, գյուղացու ընտանիքում: Դեռևս պատանեկան շրջանից նա տարագրության ճամապարհի վրա 1915 թվականի Մեծ եղեռնին կորցնում է ծնողնե-րին ու որբանում: Մահից հազիվ ազատված իր համագյուղացիների հետ հաստատվում է Բուլղարիա և ծառայության անցնում Սո-ֆիայի հայոց եկեղեցում որպես տիրացու և դպրապետ:

1929 թվականին նա ընտանիքով տեղա-փոխվում է Փարիզ, որտեղ մնում է մինչև 1936 թվականը և ապա բազմաթիվ հայրե-նադարձների հետ ներգաղթում Մայր Հա-

յաստան և ընդմիշտ բնակություն հաստա-տում քաղաքամայր Երևանում:

Տ. Թադեոսը դեռ փոքր տարիքից ջերմ սեր է ունեցել դեպի եկեղեցին ու եկեղեցա-կան երաժշտությունը: Նա օժտված էր նաև ձայնական բացառիկ շնորհքով ու մեծ ապ-րումով կատարում էր մանավանդ հոգևոր երգեր ու շարականներ:

Հանգուցյալը գիտակից նվիրումով իր կյանքն ու գործունեությունը կապում է եկե-ղեցական ծառայության հետ և 1957 թվա-կանին Երևանի ս. Սարգիս եկեղեցում քա-հանա է ձեռնադրվում իրականացնելով տա-րիների իր իղձն ու երազանքը:

1957 թվականից մինչև իր մահը տեղ հայ-րը քահանայագործում է Երևանի ս. Սարգիս եկեղեցում և որպես հավատավոր, ժրաջան ու քարի հոգևորական սիրվում և զնախա-վում է իր հավատավոր ժողովրդի կողմից:

Նրա բարեխիղճ և նվիրված հոգևոր գոր-ծունեությունը չի վրիպում նաև ազգիս Վե-հափառ Հայրապետի բարձր ուշադրությու-նից: 1964 թվականին նրան շնորհվում է քահանայական լանջախաչ կրելու իրավունք, 1967 թվականին՝ ծաղկյա փիլոն, իսկ 1971 թվականին՝ ավագ քահանայության պատիվ:

Սեպտեմբերի 18-ին հանգուցյալ տ. Թա-դեոս քահանայի վերջին օծումն ու թաղման կարգը կատարվում է Երևանի ս. Սարգիս եկեղեցում՝ նախագահությամբ Արարատյան թեմի առաջնորդական փոխանորդ տ. Կոմի-տաս արքեպ. Տեր-Ստեփանյանի, մասնակ-ցությամբ թեմի քահանայից ողջ դասի, թե-մական և եկեղեցական խորհուրդների ան-դամների և հավատացյալների քաղմության:

Հանգուցյալի կյանքի և եկեղեցական ար-դյունաշատ գործունեության մասին դամբա-նական է խոսում տ. Ռուբեն քհն. Մարտի-րոսյանը՝ վեր հանելով տ. Թադեոս քահա-նայի ծառայության արժանիքները, որպես տիպար, հավատավոր ու հայրենասեր հոգե-վորականի, որը անսակարկ նվիրումով ու մեծ սիրով իր կյանքը նվիրել է իր եկեղեցու պայծառությանը և իր ժողովրդի հոգևոր սպասին:

Հանգի՛ստ տ. Թադեոս ավագ քահանայի ոսկորներին:

